

Matei 21

¹ Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici,

² și le-a zis: "Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o măgăriță legată, și un măgăruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine.

³ Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite."

⁴ Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul, care zice:

⁵ "Spuneți fiicei Sionului: ,Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe."

⁶ Ucenicii s-au dus, și au făcut cum le poruncise Isus.

⁷ Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, și El a șezut deasupra.

⁸ Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci, și le presărau pe drum.

⁹ Noroadele care mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau: "Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!"

¹⁰ Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, și fiecare zicea: "Cine este acesta?"

¹¹ "Este Isus, Proorocul, din Nazaretul Galileii", răspundeau noroadele.

¹² Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,

¹³ și le-a zis: "Este scris: ,Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.' Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari."

¹⁴ Niște orbi și șchiopi au venit la El în Templu, și El i-a vindecat.

¹⁵ Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au văzut minunile pe care le făcea, și pe copii strigând în Templu și zicând: "Osana, Fiul lui David!" s-au umplut de mânie.

¹⁶ Și l-au zis: "Auzi ce zic aceștia?" "Da", le-a răspuns Isus. "Oare n-ați citit niciodată cuvintele acestea: ,Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug?"

¹⁷ Și, lăsându-i, a ieșit afară din cetate, și s-a îndreptat spre Betania, și a mas acolo.

¹⁸ Dimineața, pe când se întorcea în cetate, l-a fost foame.

¹⁹ A văzut un smochin lângă drum, și s-a apropiat de el; dar n-a găsit decât frunze, și i-a zis: "De acum încolo în veac să nu mai dea rod din tine!" Și pe dată smochinul s-a uscat.

²⁰ Ucenicii, când au văzut acest lucru, s-au mirat, și au zis: "Cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă?"

²¹ Drept răspuns, Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că, dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia; ci chiar dacă ați zice muntelui acestuia: ,Ridică-te de aici, și aruncă-te în mare', se va face.

²² Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.

²³ Isus s-a dus în Templu; și, pe când învăța norodul, au venit la El preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului, și l-au zis: "Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea, și cine Ți-a dat puterea aceasta?"

²⁴ Drept răspuns, Isus le-a zis: "Vă voi pune și Eu o întrebare; și dacă-Mi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri.

²⁵ Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer, sau de la oameni?" Dar ei vorbeau între ei și ziceau: "Dacă vom răspunde: ,Din cer', ne va spune: ,Atunci de ce nu l-ați crezut?"

²⁶ Și dacă vom răspunde: ,De la oameni', ne temem de norod, pentru că toți socotesc pe Ioan drept prooroc."

²⁷ Atunci au răspuns lui Isus: "Nu știm!" Și El, la rândul Lui, le-a zis: "Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.

²⁸ Ce credeți? Un om avea doi feciori; și s-a dus la cel dintâi, și i-a zis: ,Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!"

²⁹ ,Nu vreau', i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău, și s-a dus.

³⁰ S-a dus și la celălalt, și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: ,Mă duc, doamne!' Și nu s-a dus.

³¹ Care din amândoi a făcut voia tatălui său?" "Cel dintâi", au răspuns ei. Și Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că vameșii și curvela merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.

³²Fiindcă Ioan a venit la voi umblând în calea neprihănirii, și nu l-ați crezut. Dar vameșii și curvele l-au crezut: și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v-ați căit în urmă ca să-l credeți.

³³Ascultați o altă pildă. Era un om, un gospodar, care a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn. Apoi a dat-o unor vieri, și a plecat în altă țară.

³⁴Când a venit vremea roadelor, a trimis pe robii săi la vieri, ca să ia partea lui de rod.

³⁵Vierii au pus mâna pe robii lui, și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre.

³⁶A mai trimis alți robi, mai mulți decât cei dintâi; și vierii i-au primit la fel.

³⁷La urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicând: „Vor primi cu cinste pe fiul meu!”

³⁸Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: „Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui.”

³⁹Și au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

⁴⁰Acum, când va veni stăpânul viei, ce va face el vierilor acelora?

⁴¹Ei l-au răspuns: „Pe ticăloșii aceia ticălos îi va pierde, și via o va da altor vieri, care-i vor da roadele la vremea lor.”

⁴²Isus le-a zis: „N-ați citit niciodată în Scripturi că: „Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?”

⁴³De aceea, vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele cuvenite.

⁴⁴Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera.”

⁴⁵După ce au auzit pildele Lui, preoții cei mai de seamă și Fariseii au înțelese că Isus vorbește despre ei, și că căutau să-L prindă; dar se temeau de noroade, pentru că ele îl socoteau drept proroc.

Matei 22

¹Isus a luat cuvântul, și le-a vorbit iarăși în pilde. Și a zis:

²„Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a făcut nuntă fiului său.

³A trimis pe robii săi să cheme pe cei poftiți la nuntă; dar ei n-au vrut să vină.

⁴A trimis iarăși alți robi, și le-a zis: „Spuneți celor poftiți: „Iată că am gătit ospățul meu; juncii și vitele mele cele îngrășate au fost tăiate; toate sunt gata, veniți la nuntă.”

⁵Dar ei, fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, și altul la negustoria lui.

⁶Ceilalți au pus mâna pe robi, și-au bătut joc de ei, și i-au omorât.

⁷Când a auzit împăratul s-a mâniat; a trimis oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia, și le-a ars cetatea.

⁸Atunci a zis robilor săi: „Nunta este gata; dar cei poftiți n-au fost vrednici de ea.

⁹Duceți-vă dar la răspântiile drumurilor, și chemați la nuntă pe toți aceia pe care-i veți găsi.”

¹⁰Robii au ieșit la răspântii, au strâns pe toți pe care i-au găsit, și buni și răi, și odaia ospățului de nuntă s-a umplut de oaspeți.

¹¹Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om, care nu era îmbrăcat în haina de nuntă.

¹²„Prietene”, i-a zis el, „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” Omul acela a amuțit.

¹³Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: „Leagați-i mâinile și picioarele, și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

¹⁴Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”

¹⁵Atunci Fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să prindă pe Isus cu vorba.

¹⁶Au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, care l-au zis: „Învățătorule, știm că ești adevărat, și că înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-ți pese de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor.

¹⁷Spune-ne dar, ce crezi? Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?”

¹⁸Isus, care le cunoștea vicleșugul, a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiți, fățarnicilor?”

¹⁹Arătați-Mi banul birului.” Și ei l-au adus un ban (Grecește: dinar.).

²⁰El i-a întrebat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sunt?”

²¹„Ale Cezarului”, l-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!”

²²Mirați de cuvintele acestea, ei l-au lăsat, și au plecat.”

²³În aceeași zi, au venit la Isus Saducheii, care zic că nu este înviere. Ei l-au pus următoarea întrebare:

²⁴„Învățătorule, Moise a zis: „Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta fratelui său, și să-i ridice urmaș.”

²⁵Erau dar la noi șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit; și, fiindcă n-avea copii, a lăsat fratelui său pe nevasta lui.

²⁶Tot așa și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.

²⁷La urmă, după ei toți, a murit și femeia.

²⁸La înviere, nevasta căruia din cei șapte va fi ea? Fiindcă toți au avut-o de nevastă.

²⁹Drept răspuns, Isus le-a zis: "Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

³⁰Căci la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

³¹Cât privește învierea morților, oare n-ați citit ce vi s-a spus de Dumnezeu, când zice:

³²'Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov?' Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți ci al celor vii."

³³Noroadele, care ascultau, au rămas uimite de învățătura lui Isus.

³⁴Când au auzit Fariseii că Isus a astupat gura Saducheilor, s-au strâns la un loc.

³⁵Și unul din ei, un învățător al Legii, ca să-L ispitească, l-a pus înțrebarea următoare:

³⁶"Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?"

³⁷Isus i-a răspuns: "Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău."

³⁸"Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă.

³⁹Iar a doua, asemenea ei, este: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.'

⁴⁰În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Proorocii."

⁴¹Pe când erau strânși la un loc Fariseii, Isus i-a întrebat:

⁴²Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este?" "Al lui David", l-au răspuns ei.

⁴³Și Isus le-a zis: "Cum atunci David, fiind insuflat de Duhul, îl numește Domn, când zice:

⁴⁴'Domnul a zis Domnului Meu: "Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale?"

⁴⁵Deci, dacă David îl numește Domn, cum este El fiul lui?"

⁴⁶Nimeni nu l-a putut răspunde un cuvânt. Și, din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-l mai pună întrebări.

Rom. 14,10

¹⁰Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

Evrei 10,30

²⁰pe calea cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său:

Ecles.12,14

¹⁴Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

Daniel 7,9-10

⁹Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile Lui ca un foc aprins.

¹⁰Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

1 Cor. 4,5

⁵De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric, și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu